

Redactor responsabil si proprietar:
Dr IUSTIN ARDELEAN.

Abonamentele se fac,
plătindu-se înainte în
Oradea-Mare.

Ese la 1 și 15 a fiecărei luni.

PREȚUL:

Pe $\frac{1}{4}$ de an	3 coróne	Pentru România și străinătate, un an 20 fr.
Pe $\frac{1}{3}$ de an	6 >	
Pe un an	12 >	

Țiganul la mărturisire.

(Anecdotală populară).

Chiar că mi-am adus aminte
Când un cuvios părinte

Zicea:

— Creștini și creștine,
Eu vă vroiesc numai bine!
Ca un tată sufletesc
Trebue să mă 'ngrijesc
Pentru sufletele voastre
Lăsate 'n mânilor noastre;
Trebue mod să căutăm
Că de iad să vă scăpăm,
Căci satana cel turbat
Ziua-noaptea ne 'ncetat
Caută mod cum să ve prindă
De grumaz ca să vă stringă,
Să vă facă mere-pere
Și în iad să vă transfere,
Să vă facă-alui «husari»
Să vă schimbe în măgar!...

Drept ce, bun creștin iubiți,
Veniți și vă spovediți
Și prin a mea rugăciune
Să dobândiți iertăciune!...

— — — — —
Creștinii 'l-au ascultat
Și năvală toți au dat,
Betrân, tiner, mic și mare
Mărturisind fiecare
Ce păcate a făcut
De când mă-sa 'l-a născut.

Tot atunci, cam cătră fine,
Îată că ș'un țigan vine,
Că și el avea păcat
Ca și alt om botezat,
Cu sfială zice:

— Sfinte
Și cucernice părinte!
Decând mama m'a făcut,
Până ce mare-am crescut,
Alt păcat eu n'am avut

Decât unul: am bătut
 Odată pe o bitușă
 Ce stătea chiar după ușă
 Și acum î-mi pare reu
 Că era-a tatălui meu.
 Dar prin rugăciuna ta
 Părinte, mă va ierta
 Devla hăl de sus și tare
 Când mă rog lui de iertare
 Și când spuî că-mi pare reu
 De bitușa tatii-meu.

Atunci popa din cap face
 Și-i răspunde:

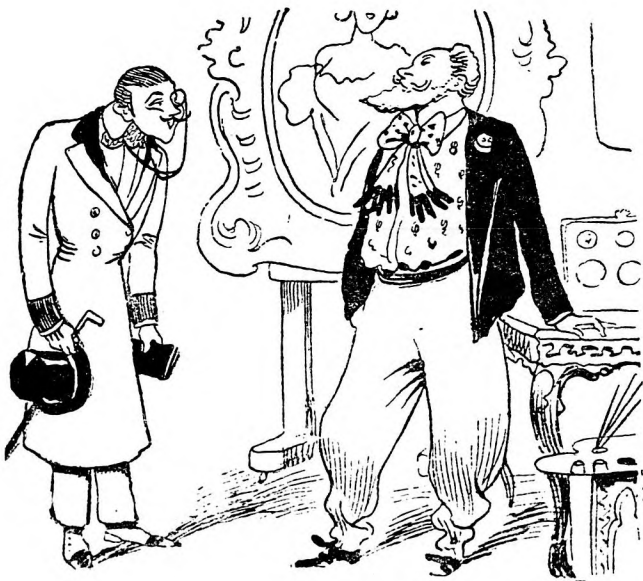
— Vezi, că-mi place

Din mărturisirea ta
 Eū păcat nu pot afla,
 În bitușă c'ai lovit
 Nu e vr'un păcat cumplit,
 Decî n'ai lipsă de iertat
 Dacă n'ai comis păcat.

Atâta nu 'ndestulî
 Pe țigan, ci mai grăi:
 — Fi cu luare aminte
 Prea cucernice părinte,
 Nu vreaū s'ascund nici decum,
 Ci vreaū încă să mai spun:
 N'a fost numai bitușă
 Ci și tatăl meu în ea.

Vidi.

La medic.

Diurnistul: Am venit, d-nule doctor, să-mi
 recomanzi ceva medicină ieftină *contra apetitului.*

D-nul profesor Dr Spaima.

Între *dobitoace* omul e cel mai înțelept animal
 biped.

*

Iuliu Cesare a vorbit *de-odată* șapte limbî.

*

Cu siguritate nici azi nu se știe dacă oleū, ori
 electricitate a ars în lampa lui Diogene; după unii pet-
 roleū american, iar după alții nici n'ar fi avut Diogene
 lampă; după părerea mea aceea lampă de sigur ar fi
 esistat, dar că Diogene ar fi esistat cândva, n'aș putea
 pune jurământ ca Madincea, canonicul din Lugoj.

*

În fine fiecare insectă prea ușor ar putea fi pasere
 dacă ar avea aripî.

*

Dacă moimele s'ar îmbrăca după modă, comerțul
 de mânuși ar lua un avânt îmbucurător, iar fabricile de
 ghete ar da faliment, considerând că acest soiū de
 oameni se bucură mai ales de patru mâni.

*

Fiecare om cuminte mai nainte de ce a călători
 cu balonul, ar trebui să se sinucidă și astfel s'ar putea
 încungiura multele catastrofe *aeriforme*.

*

Fiecare orb vede nenorocirea sa.

*

Dacă n'ar esista lapte, cafeaua ar trebui să se facă
 cu brînză.

*

Mormintele antice ne documentează, că medici au
 fost în toată vremea.

F l e g m a t i c .

Ea: Nu-mi pasă, fac divorț! Cu un om prost nu mai vreau să trăiesc.

El: Si pentru ce chiar prost?

Ea: Dacă ai avea minte nu ai rămănea pururea diurnist.

El: Ei, dar dacă nu am?!?

Cyclopedie,

de Dr Diaconovich (nu Loga).

Poată = poet de gen feminin.

Flocăit = Popa-Calicul.

Imposibil = cal verde, ori Sirb cuminte.

Anarchist = popa Bragă din Macea.

Frântură = piciorul unui profesor din Beiuș

Tantiema = ar fi Tanti din Beiuș dacă ar chîema-o Ema.

Frigare = polul nordic.

Conpătimit = când mănăncă Kohn bătaie.

Călușer = mînz.

Mistreț = fica lordului Tretz.

Caldare = Sachara.

Portare = Fiume.

Fumare = Coșul cășii.

Stîngaciū = pompierul.

Revista foilor noastre.

«Tribuna» din Sibiiu face responsabil pe *Giron* pentru că a servit de cas precedent tragicomediei inscenată de Ritter von *Meister* cu princessa *Margareta* în detrimentul clironomului *Samurache*.

*

«Tribuna Poporului» din Arad nu măi curmă cu atacurile ei vehemente în contra vicarului *Mangra* pentru că acesta a cutezat a «bucătăi» pe archimandritul *Hamsea*.

*

«Gura Satului» și ea apără mereu interesele archimandritului *Hamsea*. Presintă pe Măglaș ca pe un semizeu lovit cu ciocanul preste ceafă de cătră tribunalul din Timișoara și face responsabil pe directorul seminarial Roman *Ciorogariu* pentru martiragiul lui Mămăligaș Mornăilă.

*

«Drapelul» gin Logoj înșepe a fașe cunoscut lumii, că gıacuma naintie politica orientală o va fașe exclusiv numai masa poganilor giela «Concordia».

*

«Calicul» din Sibiiu aduce vii elogii amicului Cicio din Arad, preamărește pe Partenie Cosma și moare de dragostea Vulturului.

*

«Gazeta Transilvaniei» tot așa, mono-toană. *Baba* toarce mereu și încet că nu cumva să scoale din somn pe *Moș-Aurică*.

*

«Unirea» din Blaj vrea să fusioneze cu «Telegraful Roman».

*

«Telegraful Roman» a rupt cu politica seculară și începe a propaga *unirea*. Spre acest scop vrea să trimită la Roma o deputațiune în frunte cu *Manegutiu* ca să ceară binecuvântarea Papei.

*

«Familia» din Oradea n'are destule cuvinte de laudă pentru d-nul Iosif *Vulcan*, care din incidentul predării piesei «István vajda» în teatrul unguresc din Oradea-Mare. a pus un solid fundament adevăratei înfrățiri magiario-române.

Motivul.

N. Să-mi spuı, frate, pentru ce î-ți bați cănele în toată ziua, de multe orı chiar fără motiv?

M. Totdeauna am motiv: să i-să moaie pielea, că vreaü să-mi fac cizme din ea.

Miseria naște socialismul.

Un socialist dintre cei măi neındestuliți cu soartea.

Cântec de adio.

(Desperadă).

Suflă vântul pe pustie,
Remas bun, o, vlădicie...
Alta zeü, nu am ce face,
Eü mă duc, rămăi în pace!

Eü mă duc mitra remâne,
Plänge *Döme* după mine...
Alta zeü, nu am ce face,
Eü mă duc, rămăi în pace!

Vulturul mă-a fost prorocul,
Vulturul, bată-l norocul...
Alta zeü, nu am ce face,
Eü mă duc, rămăi în pace!

Vlădicie, os de ros,
Nu te las prea bucuos,
Dar alta nu am ce face,
Eü mă duc, rămăi în pace!

Pentru *Radu-Negru-Vodă*
Am eșit acum din modă...
Alta zeü, nu am ce face,
Eü mă duc, rămăi în pace!

Aproape un an la lună
Am avut o sută bună...
Dar acum? Zeü, n'am ce face,
Eü mă duc, rămăi în pace!

Dr. Augustin Lauran.

Cel norocos.

— Î-ti mărturisese sincer, domnișoară, că in ale amorului totdeauna am, fost *foarte norocos*.

— Să poate? Aproape de necrezut!

— Si pentru ce nu?

— Pentru că dacă ar fi adevărat, n'ai fi ramas încă tot *necăsătorit*.

— Că *tocmai de aia sunt norocos!*...

Kártye kotunyaszkă.

Szkriszám ászta kártye in Bányă-luka pá lădă domnului fraiter.

Kidveși mnyeș porincz!

Or hí o gramadă gyi száptámuny gye kând nu vám mái szhrisz nyicse un ptyik gye kártye, gyipt cse nám avut vreme kám foszt la ízsiťir zúua-noptyá ſi tát in laufšrit o trebuit să mînk ſi minázsia, dá akuma am butyikát pá un ptyik gyi vreme szlobodă ſi domnu hodnozs kárei pászta kompányiá nosztă nyo dát o ptyikătură gyi rut ſi aſa va szhriu la dumnyivosztă kártyá áhásztă ka sză mai stycz gye minye kum mai tráieszk áicse in vilăgu ászt turcsesz kyel tyámă Boznyá.

Ío mnyisz táre ingyesztulát ku ſorſu mnyeű áicse dár tát mai binye ar hhi sză hhiű ákásză întră dumnyevosztă kă bárem nár trebgyuű sză fák atăta ízsicsírr ſi ibung gyept on prefunt gye komisz ſi naſ ſegeyeá atăta in anzelariſtă gyipt hhie cse nyimnyikă kum ám foszt ſi mái gye unáz íntyisz pa 3 zile anzelariſtă gyipt cse ám kám torkălit pá un czígán infanteriſtă gyelá a optulyá kompányie gyiptcse noptyá lá vartă o furát gyin páruntaſkă me băgăuu mnyeű pá káre lám kapatát gyelá domnu sztrázámestyer kă íam puczulit bokoncſiű. Mă tát mnyir batăl dumnyezo ſi-’l nyemuricsász kă czígán kum o putut mánka into noptye atăta băgău, kă o foszt mai un font gye băgău in potruntaſkă ſi gyminyáczá kând ám vrut sză fruſtyuk nám mái gászit gyin íel nyicse o szfărímătură; gye lok ám văzut pá czígán kă era feſtyikălit la buze ſi minton ám gyinyit kă el o foszt răbălăuu ſi nám zisz nyimnyika gye mîrgeſ cse am foszt numá lám luát gye grumaz ſi ám măturát ku íel vartasoba, ápu domnu vachkomandant mo poruncsit la raport ſi domnu kápítán mo czípát pá káp tri zile anzelariſtă.

Domnu káprári nyo csetyit un ujšag rumănyesz kă íel kunoaſtye szlovelye ſi ſtyie kártye ſi aſa nyo csetyit gyin ujšag kă lá Arad o foszt máre álezsere gye vlăgyik ſi or álesz pá măriásză pá domnu Popá Ignátýe kárei om táre bun ſiű gye lok gyin Pocsoveliſtye gye lăngă Beinſ, ágyekă aſa sză vegye kă orr álesz gyiho reán gyin czără Gyihoruluű kă ácelá áre mai bună di-

rimă ſi bună drăgoszte kătă ſzfinta bgyiszerekă. Dákă vá íntálnycz ku íel ápu szăi szpunyecz voſe bună ſi ínkínăcsunye ſi gyelá minye hhiábă mnyisz io unyeát kă tát rumăn ísz gyipt acseia.

Nyo mái csetyit domnu káprári kă in Orăgyiá mare lá komegyiá csă máre or fákut unghuriű mare molotſág rumănyesz kă orr fákut arătătură ku latvanyoſag gyinto kártye gyo tyamá Híſvánt vojďă pá kare o szhhrisz on rumăn gyelá Orăgyie gyel tyámă Vulkány ſi táre mult orr rísz lá komegyie oamenyű, aſa molotſag bun o foszt; icse kă orr murit barem o szută gye oameny pá pricsu komegyieű dar nor murit gye tetuluj numá kăt szor fákut kă mor gyiptcse aſa o foszt szhrisz in kártyá komegyiű, ápu icse kă orr foszt sză vądă komegyiá tare mulcz oameny, pászta 40 gye inſi káre tácz orr rísz ku lăkrămű in uătyű mai álesz kilenezsen kând o íeſit pá dungă kăſiű gye komegyie ſi rumănu Vulkány gye brănkă ku komegyieű cseiálălcz; doue zile dupăolaltă or zſukat komegyiá ászta ſi a doua szeără o foszt plină kásză komegyű gye íreſég gyábgyá erau tri pátru zſidovű káre orr bătut in pálmě ſi orr rísz pánă la pukonaſ; ápu ſi a doua szeără o íeſit domnu Vulkány pa dungă kăſiű gyá komegyie hhiaba nu lo tyemát nyicse nu lo strígat nyime ’n lume ſi gye ácsi sză vegye, kă măriásză domnu Vulkány íi omu csel bun ſi ku mare szerinſég; in komegyia acseia lá kapăt tácz mor tumna kum ptyikă muſtyele toamna gye pá páretye, nu remunye nyicse unu in gyiáczá numá tyár domnu Vulkány káre o szhrisz kártyá áiá gyo tyámă Híſvánt vojďă; nu ſtyiu gyábunăszamă dá mnye aſam páre kă kunozk pá domnu măriásză Vulkány oaremitye nuű dumnyiszăle domnu acselá káre o trăit in tare bun pretyinoſag ku fosztu mnyo gazďă Bőlenyű káre o murit hhie íertat? Dakăí ahăla átuncs íol kunozk pá íel táre binye, dár mái álesz kilenezsen pá măriásză pá doamna kă táre mult orr umblăt pá la noű kând eram ío szklugă la hhie íertatu domnu Bőlenyű.

Ápu ám mái áuzít tát gyen ujšăgu pá káre nyű lo csetyit domnu káprári kă o murit hhie íertatu măriásză domnu kivecz Fassie Tyódor ſi kă in loku lui o foszt álezsere gye voloztás nouă ágyikă orr voloztuit oamenyű ált kivecz káre sză márgă in kásză czerű kă sză fakă legű ſi sză tomnyász kă treburile czerű ſi ám inczălesz kă táre binye szor purtăt oamenyű kor álesz iară pá un rumăn, pá finotarăſu varmezsiű pá măriásză Popa Iuoanye kárei nyám táre gye aproape ku párintyele Lungu gyin Ponóre ſi kárei om táre bun ſi ku máre durere gyű bgyeczű rumăny. Dumnyezo szăí alduiász kă ſi sză le deűe szánátátye lá rumănyű noſty gyin irăſul Ceica kă no lăszăt sză buktăleász kă pá un rumăn bun ſi gye treabă ſi gye omenyie kumuű măriásză domnu Popa Iuoanye lá káre ſi io íi poptyeszk szánátátye ſi aplekăcsunye bună hápt gyáicse gyin Bányálukă, dakă mnyerg ákásză in czibilie átuncs ſi ío oű szovozlí ku măriásză la alta álezsere.

Akumă kidvezi mnyeű porincz vă poruncesz kă

szám punyecz minton și hirtilyeán o kártye pá postá și szám szhhriác în ie kã cse mái fácsé Marișca ibovnyiká me gvin czibilie, tát mái poatye aștyeptá după minye până lá toamnă o poatye kã áre ált drágucz átáre nyemurik gye czibil; szái szpunyecz ka szá aștyeptye și până lá toamnă kum o áștyeptat până akumá kã la toamnă abfireleszk tát risztungu și ma duk ku ștrampont akaszã în szátu mnyeű și dakã oi gãszio kã traieștye ku altu, átuncs mingyár megpukonom o mirdgeștul și o kontyáleszk așa kã nu va mái kãpãta kedve szá sze îndrãgoszteászkã ku fie cse czibil nyemurik, ápu oi torkãlfi și pá czibilu ála așa kã gye lok io iేశi graiu gvin csoantye num paszã și dakã mor ducse zsándárii înaintyá luminátuluș szkáun gvin Orágyie, tát atáta.

Szám mai szhhriecz nácz vîndut inkã zsunyinká me pá káre ám kápátáto ku szluzsba, o poatye kã gye atáta vreme o hhi avut și gyiczál mnyik.

Akumá încsid kártyá ásztá și vã poruncseszk szám trimátýecz pá szfintyele Pășty un pok mare și szá punã máiká în iel pánkove fertye în láptye ákru și szkoverzï ku kimimog și nyestye kárnáczî áfumácș și kolács álbi framintácș ku oueș gye ginã și o gyoabã gye számtýișã și oueș roșii împrisztitye ku kișicza și o pleaszã gye zsinársz gye bukátýe și szá hhie în pok vo doș zglocz ka szá ám pá szãrbátóri.

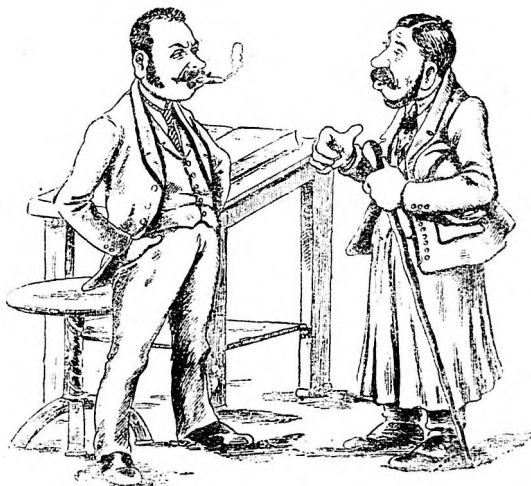
Má întyin lá dumnyevoasztã ku plekácsunye kuratã și vã poruncseszk voie bunã și szánátátye și lá tucsetácș vouã ákászã ka și mnyie áicse în Bányáluká.

Holoszagozolgáju

Vászáliká,

kaizi-keniglikî infanterist și kotunã
betrân în Bányáluká gvin Boznyá.

Înaintea judecãtoruluș.

- Tot nu te-ai corigiat, hoșule?
— Dar d-ta tot n'ai trecut la pensiune?

Din vieața casnicã.

Ea: Sã-mi cumperi, bãrbate, cercei de brillant.

El: Nu am banî dragã.

Ea: Zãpãcítule, întelege, cã nu banî î-mi trebuiesc, fãrã — cercei.

Între doi vecini.

- Dar n'ai murit încã, vecine?
— Nu, vecine, dar d-ta?
— Nicî eű, vecine.
— Va sã zicã tot mãi trãiești, vecine?
— Da, vecine, dar d-ta vecine?
— Și eű, vecine!

În trei locuri.

Cïroiul *Mirloiű* din Dorohoiű era și el dorobanș pe vremea resboiuluș pentru independență, ma a luat chiar și parte activã în luptã cu Turciș.

Cãlãtorind redactorul «Vulturuluș» prin România î-l întãlnește la gara din Ploiești și se dã în vorbe cu el.

- Apoș zicî cã ai fost dorobanș țigane?
— Cum nu, mâncașî-aș labele domnișorule, am fost, șucu-te, la rėsboiű, ma am fost vulnerat chiar în trei locuri.
— Unde? — î-l întrebã redactorul.
— La Plevna, la Smãrdan și — *subsuoarã.*

Conversație intimă.

— Dar tu, dragă, unde vei face iestimp băi?
— Încă nu știu, draguță, că iestimp ce fel de boală va intra în modă!?

Epigrame.

I.

Lui Măglaș.

Vezi băiete?... O pățiși!...
Pururea învăț să-ți fie
Ce ușor poți prinde astăzi
Treți lunuțe pușcărie?!...

Nici habar, ... că «pensiunea»
Care legea ți-a croit
Meritată-i, că cu cinste
Clicei tale ai servit.

Acum mergi la Vaț, ori Gherla,
Între alte «bune poame»,
Unde statul să 'ngrijește
Să nu te stâlcești de foame.

După ce atâta vreme
Propagat'ai mereu ura,
Îat' ajuns'ai la răcoare...
Vezi, ce face bēutura?

În trei luni la Gherla, irate,
Î-ți alege meseria...
Pentru tine cea mai bună
Ar fi doară — hingheria.

Înc'un sfat, să ai de cale,
Îa-ți o funie cu tine;
Pe când ieși din pușcărie
Poate că-ți va prinde bine.

Dr Von Iga.

II.

D-nului Iosif Vulcan.

Piesa «Stefaniță Vodă»
Trădusă pe ungurește...
Ah ce piesă!... Nici n'ai crede
Ce din capu-ți izvorește?!...

Toți omor și se omoară!...
Vai, ce tristă tragedie!
Numai doamna Vulcănoaie
Mai rămâne 'n lojă — vie.

C. A.

III.

Unei soacre.

Cazemata-ți firoasă
Când deșchide-se și 'n ea
Vezi doi colți, de jumătate
Rupți de vremea cea mai grea

Te 'nspăimênți de par'că vezi
Pe fantoama pizinei, urii,
Par'că vezi pe cea din bazme,
Numită mama pădurii.

Ce păcat, că nu există
Ca'n trecut o lege, știți,
Când pe astfel de hircoalice
Le ardeaū pe rugi de vii?!...

Ginerex.

Amenințare.

Ovreiul era condamnat la moarte prin ștreang.
Când a sosit oara pentru de a fi condus la locul
de perzare, călăul i-l înhață binișor, iar el, bietul
deliquent, țipa amarnic, ma în desperarea lui lo-
vește pe călău în față. Rabinerul, care era lângă
el pentru de ai da ultima mângăiere sufletească,
îi șoptește uimit:

— Ce faci, nefericite? Nu te temi că-ți
va stringe gâtul mai tare decât la alții?...

Cănele înțelept.

— Ai mai auzit așa ceva, amice, frate-meu î-mi scrie din America, că acolo sunt un fel de câni, cari sunt mult mai înțelepți decât stăpânul lor?!

— N'ai să te minunezi, frate, eu încă am un asemenea câne!...

Puțină filologie.

(Reflessiuni la cele scrise în n-rul 47 a. c. al «Tribunei Poporului» despre originea cuvântului «Țigan».)

Originea cuvântului «țigan» — scrie «Tribuna Poporului» după profesorul Leo Wiener — este sunetul ce face cîocanul când lovește nicovala: «cik», «cek», «cink», «cenk». Țiganul, care s'a născut cu cîocanul în mână a primit deci numirea lui dela acel sunet: «cik», «cig» = «țig», și așa dacă Dumnezeu n'ar fi lăsat că pe acest pământ să fie cîocan și nicovală, de țigani nici pomană n'ar fi.

Dar că dela acel tainic sunet «țig» se derivă numirea de țigan, probă, că și *singhelia*, adică «ținghelia» se derivă dela acel tainic sunet «țing», care-l produc galbenii versați din busunarul popilor pe masa episcopului.

Dr Spaima, X
profesor și filolog.

Telegrame.

(Sosite cu trenul de poară).

Ceica, la 24 febr. n. Azi a fost aici alegerea de deputat dietal. Candidatul guvernamental, d-nul Ioan

Papp a reportat o victorie strălucită față de candidatul koșutist. Din Oradea-Mare au călătorit la Ceica pe ziua alegerii în interesul candidatului român un wagon de iuriști români, cari erau cât p'aci să facă tobă din popa Caba (pe ungurește: *kába*), care era însuflețit de *spiritul* lui Kossuth și de *șpiritul* lui Ițic. Norocul popii Caba a fost, că și-a luat revereanda în cap și a șters-o ca iepurele, altmintrelea iuriștii români sigur că-l aduceau în strînsă legătură cu paragraful 301 al articolului de lege V. dela 1878.

Ceica, la 24 febr. n. Popa Foltuț, de și e ortodox, după ce trei zile și trei nopți a stat în purgătorul *divin* alui Ițic, a votat cu candidatul partidului Olympului, cu d-nul Bachus, că pentru el numai acesta e infalibil.

Beliu, la 25 febr. n. Ilustrația sa Paveletye Gavrietye în onoarea amicului său Sfîrciog-Dubă-Jansci din Arad a ținut azi aici o prelegere publică despre broasca din poveste care a început a se umfla ca să ajungă la mărimea bouului. După prelegere, popa Cataramă i-a grătulat și apoi ambiul au trimis telegramă de aderență lui Sfîrciog-Dubă în Arad.

Ceica, la 24 febr. n. Popa Serac (care de altmintrelea numai materialicește nu e *serac*) inspirat până la ceriul gurii a votat și el cu candidatul koșutist, fiindcă acesta i-a promis, că dacă va fi ales, îi va permite să *pască liber*.

Răbăgani, la 24 febr. n. Renumitul protă Ilie Moga nu s'a prezentat la alegere. Să svonește, că prota Moga — după ce corteșii lui Dési și Adorján au umblat pe la el ca să-l *informeze* — s'a declarat de *pasiv*. Cu toată pasivitatea însă totuși a fost *activ* în — numărarea paralelor. — Întrebat fiind că de ce nu s'a prezentat la alegere în favorul d-nului Ioan Papp, taica pădurii a răspuns, că pe de-o parte să ține de *pasivitate*, pe de alta parte să teme de vr'o *păruială electorală*, iar pe de ambele părți suferă de *tusă măgărească*.

Ceica, la 24 febr. n. Dascălul Moga, tot neam de al protopopului Ilie, a fost cel mai aprig corteș al candidatului koșutist. A sosit acasă de la locul alegerii la miezul nopții flocăit după toată rânduiala. Productul dreptului său electoral a fost deci: o gură de răchiu, câți-va zloți «fuarpénz» și o flocăială constituțională, care între frați chiar plătește o sută de zloți, o flocăială cum numai Popa-Calicul a mai mâncat în Sibiiu dela avocatul Cicio din Arad, măcărca bietul Popa-Calicul nici când n'a votat cu candidat koșutist. — Halal de așa dascăli!

Constantinopolea, la 25 febr. n. În chestia macedoneană marile puteri europene au pus sublimei *poarte otomane* următoarele condițiuni:

1. Se oprească pe Nicu din Hunedoara de a mai fabrica poesii și aceasta pe motivul, că din punct de vedere sanitar lăpșirea epidemiei trebuie împedecată;
2. Să tragă la răspundere pe popa Bontilă pentru atentatul comis în contra astronomiei și aceasta pe mo-

tivul, că de când popa Bontilă se ocupă de astronomie, vêrcolacii a mâncat jumătate din lună și așa în loc de una, sunt două semilune, una *cerească*, alta *otomană*;

3. Să dojenească pe avocatul Cicio din Arad, fiindcă acesta și-a arogat pentru sine dreptul exclusiv *turcesc*, îmblătind baș-bozucește pe Popa-Calicul în cafenea Lazar din Sibiiu așa, cum numai cucuruzul cu tuleu se bate 'n sac;

4. Să oprească pe pașa-Puticiu «gin Cimișoara» ca să mai facă gălăgie umblând după o nouă episcopie;

5. Să facă atent pe subalternul seü, pe *pașa-Puticiu* «gin Cimișoara» ca să nu cocheteze cu reprezentantul Franței, cu *taica-Napoleon*, fiindcă este un lucru mai mult decât scandalos, că Turcii să trăiască în bune relațiuni cu prietenii Rușilor cari sunt cei mai neînpăcați dușmani ai lor; taica *Napoleon* francezul e aliat cu *Rusu* din Utvin;

6. Să disolve «masa poganilor» din Lugos, care e mult mai periculoasă decât comitetul macedonean, fiindcă tot mereu conturbă pacea europeană, aduce în iritațiune spiritele și pe cucoana casiriță, mai ales *Vasi-Sarafov*;

7. Să șteargă pe viitor din budget întreținerea lui Mornăilă-Mămăligaș, ma se îndrume chiar oficios pașalicul timișorean, ca acesta să întrevină la curtea dela Hodoșel-Bodrogel, că Mămăligaș să fie dat afară și de acolo;

8. Să îndrume pe prota Ilie Moga din Răbăganî, ca acesta să nu mai țină adunările preoțești și învățătorești, ma nici chiar vr'un pui de scaun protopopesc în «*Köpincze*» din Beiuș;

9. Să pregătească o tarifă fixă și se o impună oficios d-nului *Toportyanféreg* din Beiuș, că prea se plâng părinții «costoșilor»;

10. Să provoace pe betrânul Indre din Cluj ca să bea «bruderschaft» cu tinerul Giurgiu, si pe d-nul *Titirez* ca să nu mai fie *amoretz*;

11. Să provoace pe episcopul Ioan I. Papp ca să nu mai susțină, că pe el nici hamzistii nici mangristii nu 'l-au ales fără exclusiv numai prietenii și rudele sale;

12. Să primească propunerea ministrului plenipotențiar archipăsăresco-vulturesc Gavrilă Konyhai de Maros pentru de a fi recunoscut d-nul D. Lascu de fiu natural al regelui Menelik și astfel de clironom al tronului Abissiniei;

13. Să înduplece pe monsignorul Sfirciog-Dubă-Costache-János din Arad că acesta să se închine de două ori la săptămână înaintea pricopseniei sale Pavletye Gavriletye din Beliü;

14. Să cumpere pe Barcian-Cărtăboș dela «Kohntralala» ori cu ce preț 'l-ar vinde pașa-Puticiu «gin Cimișoara» și să-l ducă la fabrica mare din Scutari ca să facă salamă din el pentru málcomirea foametei ce bântuie în Indiü.

Poarta, după multă gândire și resgândire, au primit toate condițiunile, afară de cele puse în punctele

1. 4. 8. 9., pe cari le crede ca imposibile de a putea fi realizate, ma nici o putere din lume nu ar putea servi o muncă atât de gigantică.

Sibiiü, la 28 febr. n. Popa-Calicul s'a visat azi noapte cu Cicio. Trezându-se a zis «Tatăl nostru» accentuând cu voce înaltă «și ne mântuiește de cel rău!»

Maï nou.

Botez. «Ilustrația» Sa, d-nul *Pavletye Gavriletye* din Beliü, marele deputatos sinodalnic, gigantele lui monsieur Sfirciog-Dubă-Jancsi din Arad s'a botezat din nou, primind numele de «*Gigan*».

Tot din Beliü se anunță că «Ilustrația-Sa», d-nul *Pavletye Gavriletye* s'a fost candidat de al doilea jude comunal («tirvinybirău», chinez = Chinezer) și a buctat cu unanimitatea *unui vot* în favorul unui țeran simplu. Halal de așa «popularitate» mult accentuată!!!

Partea serioasă.

Transferat fiind la *Strigoniü* și neavând atâta timp liber ca să-mi pot face tuturor amicilor și cunoscuților onorul de adio, rog pe respectivii să binevoiască a mă scuza și să primească pe aceasta cale dela mine o frățească stringere de mână, zicându-le «remas bun».

Oradea-Mare, la 26 martie st. n. 1903.

Dimitrie Bardosi
locotenent.

Posta Redacției.

Sever Boksán. Am auzit că ai vrea să fi ales deputat sinodal în cercul Aradului. Dacă e drept, ori ba, nu știm cu siguritate, dar dacă e drept, atunci ori i-ți lipsește o roată (Dr Ioan Suciü susține că ți-ar lipsi trei roate), ori crezi, că alegătorii din cercul Aradului sunt toți maturi pentru balamuc.

Lasă-te Severu-taichii
De sfînta deputăție,
În loc ca să-ți frămênți capul,
Alta-ți recomand eu ție:
Știi pe Oprea, homopatul?
Pe la el adese treci
Si i-l roagă ca pe-un frate
Să-ți aplice dușurî rēcîl...

Dar... ce mai face taica-Moisă cel puternic? Am auzit că de presinte să ocupă cu filosofia, lucrează chiar la un operat care va purta titlul: «Cum să-și crească părinții feciorul». — Gratulăm!

America. Că nunumai confratele «Poporul român» din Budapesta să poate lăuda că are abonenți în America, fără și noi, ma chiar mai mult ne putem lăuda cu așa ceva, iată probele, scriind următorilor abonenți ai noștri:

Ispas Polomidă (Cochinchina). Abonamentul nici azi nu l-am primit, sigur nici d-ta foaia. Sărutări de mână veduvei împărătese și salutări prințului Tuan.

Spiridon Pacoste (Palestina). Ne bucurăm foarte mult înțelegând, că ai găsit perciunile lui Iuda petrificate; ar fi bine să le trimiți museului d-lui Dumbrava din Beiuș în schimbul unei cunune peritoare pe sicriul episcopatului lui Gustibus Lauran. — Salutare!

Istimmie Cârtaș (Chiar la vârful polului nordic). Aflând din epistoala d-tale, că pe acolo e cam frig, am trimis azi telefonice două vagoane de lemne la adresa d-tale; să le consumeți sănatos. N'ar strica dacă ne-ai trimite telegrafice vr'o șapte urși de mare, că pe la noi s'a foarte scumpit carnea. — Salutare d-nului Andreé!

Florea Pricopseală (Iaponia, sau în India, sau în Micalaca). Nu putem înțelege care poate fi cauza, că rămâni pururea în restanță?!... Par'că ai fi discipulul popii Blajovan din Hodoș, ori a popii Nestor din Cianad!...

Așa credem, că acestea probe sunt destule pentru ca să putem documenta urbi et orbi, că noi mai mult ne putem lăuda cu abonenții de pe alta lume, decât «P. R.» din Budapesta.

Beiuș. De fel nu suntem de părerea că cel peccatos să nu-și ia pedeapsa binemeritată, *pe cale legală însă*; dar că un om, care — netăgăduit — i-și are meritele sale pe terenul cultural și bisericesc, să fie luat la goană simplaminte numai pe baza unor fleacuri fără de nici un rost, credem că nu va produce încrederea generală în justiția ce azi se face în biserica noastră. Chestia d-nului Diamandi, nu-i vorba, e una dintre cele mai gingașe și dacă acuza ridicată în contra d-sale i-și are temeiul seu, atunci după modesta noastră părere juridică, considerând mai ales, că *biserica, cea mai înălțătoare instituțiune morală are să aducă sentința, pedeapsa cea mai gravă are să fie un dorgator*, nu însă suspendare, amovare, ghilotină morală și mai știm noi ce fel de băzăconiî cari reamintesc inguistițiunea spaniolă. Cunoscând noi prea bine simțul de dreptate și duchul blândețelor înrădăcinat în inima d-nului vicar Mangra, nu dubităm, că acest om al lui Dumnezeu nu se va lăsa influențat de unii oameni resbunători, reuticioși și mici de suflet, fără va asculta numai și numai de șoptul inimei sale, va țerta pentru niște cuvinte neprecugetate. Resbunarea, cel mai fatal contrast al învățăturilor lui Cristos, nu are loc în beserică.

T. Sunt prea slabe și nici pomană să se publice.

I. D. (C.). Ne pare foarte reu că ai scăzut cu 12 chile, va să zică ai pierdut din valoare 14 coroane și 40 fileri, considerând că azi o chilă de carne de porc se vinde cu prețul de 1 coroană 20 fileri.

Sanyi-băcsi. Dacă anul trecut n'am putut să ne întâlnim, oare n'ar fi consult că ăst timp să ne convorbim de timpuriu pentru a sta unde-va (la vr'un stabiliment balnear) împreună barem 2—3 săptămâni? Ce

zică? Dacă crezi că da, să ne răspunzi! Maiestatea noastră archipăsărească sărută mâinile competente, iar domnului colegă îi trimite cordiale salutări.

Vinex I. Ce crezi, cum este mai bine, să ai o nevastă tineră și frumoasă dar bolnăvicioasă, ori să ai o nevastă betrână și urită, dar sănătoasă? ... Fă-ți lege și meditează asupra acestei probleme importantă, apoi ne comunică judecata d-tale. — Cordialissime salutări!

N. N. Nu se pot publica.

Riviera. Probabil, că numai în luna lui Maiu ne vom întâlni la Monte-Carlo, dacă ne va concede timpul și ... împrejurările. Să nu te supere, că în chestia «E. S.» nu-ți putem da de astă-dată nici un fel de răspuns; suntem conjurați a ținea lucrul în taină; dela «el» încă nu poți ști nimica, fiind d-sa legat cu cuvântul ca boul cu funia.

Teodor Talma (Suran). La confidenta epistoală a d-tale i-ți răspundem, că da, drept ai d-ta că pisica nu e pasere, calul nu e măgar, veverița nu e domnișoară, vermele de mătasă nu e gălușcă cu brânză, păunul nu e arhiduce, Mangra nu e episcop, Vulturul nu e Majestate, cartoful nu e mâncare, slovacul nu e om, etc., dar și noi avem dreptate când afirmăm, că *d-ta ești dobitoc*. — Salutare!

E. U. (Curtacheriū). La prețioasa ta scrisoare răspundem cu poetul:

Va veni timpul încă odată
Când ca la-un frate noi vom intra,
Dar atunci gura ne însătată
Din vinul de Mocrea ea va gusta.

Deci, la revedere. probabil în primavara aceasta. Am dori mult să-ți vedem revereanda. — Servus humillimus!

Vaşcău. Ne pare foarte reu, că lumea critică aspru pe d-nul Vasile Sala pentru purtarea lui nedeamnă față de socrul seu, preotul Micula din Poiana. E un lucru de tot trist când vine un ginere să necăjească și să șicaneze mereu fără nici un motiv pe socrul seu, care e un preot venerabil și bărbat stimat de toți cunoscuții lui. D-nul Sala ar trebui să fie fiul cel blând și recunoscător și ar trebui să nu facă capital din unele mici slăbiciuni a unui bărbat care l-a dăruit cu o nevastă harnică și inteligentă. Ar fi un lucru foarte salutar se inteveniți d-voastră, cunoscuții, că pacea și bunăînțelegere să se restabilească între ei. Cunoaștem bine și pe d-nul Sala și așa credem, că nu va fi greu să-l convingeți, că nu face bine ce face. — Salutare!

Blaj. Ne scrii, că s'a mai găsit încă o căpățină de-alui Petófi, care e cu ceva mai mică decât cea din anul trecut și acum ne întrebă, că dintre cele două căpățini oare care va fi alui Petófi? Drept răspuns i-ți comunicăm, că după părerea profesorului Vics ambele sunt ale lui Petófi, cea mai mare de când a căzut pe câmpul luptei dela Fehéregyháza, iar cea mai mică de când era student în Sarvaș. Vezi, nici n'ai crede ce «fiziolog» puternic e d-nul profesor Vics. — Salutări cordiale tuturor cunoscuților, până și amicului Deac!

G. T. (U.) D-ta te plângi mereu, că colegul d-tale te șicanează cu sfaturile lui pe motivul că e mai bătrân cu trei ani decât d-ta, ceea ce după părerea d-tale nu e mare diferență de etate. Noi însă susținem, că trei ani e mare dosebire în etate, dacă ați fi cloțani și-ar putea fi chiar moș. Deci d-ta te consideră de nepot și ascultă sfaturile *moșului*. De altmintrelea stolele despre cari ne

faci amintire înadever sunt prea groase, considerând însă, că arêndașul le poate subția, ma ale face chiar fluide, ușor vor putea intra pe gâtul domnului părinte. — Salutare!

D-șoara Lelica. (B.). Am primit cu mulțămită abo-
namentul. — Salutări cordiale!

Ție. (O. M.). N'avem nici un fel de cunoștință despre vr'o «conferență» ce s'ar fi ținut Duminecă (8 martie n.) în Oradea-Mare și în care s'ar fi adus hotăriri «din partea românilor bihoreni» de a se pune la cale ceriul și pământul în contra vicarului Mangra. Dacă s'ar fi ținut vr'o asemenea conferență, merită că ea s'a ținut în piața cea mare la «Három szamár szálloda», ori la «Potyka», unde secretele anarchismului s'ar păstrează mai mult decât cum ai crede. — Dealtmintrelea vicarul Mangra e sănetos, pururea voinic și tocmai atâta îi pasă de conferențe secrete ori publice și depitici, cât Maiestății noastre archipăsărești de paltonul verziu a «ilustrației sale» Páveletye Gávriletye din Beliü și de prietenul seü Sfirciog-Dubă-Costache-Jancsi (cel cu mă-tăniile înaintea lui Páveletye) din Arad. — Ar fi bine să înțelegă odată unii domni proverbul care zice, că «copiii să nu se joace cu focul, căci se fac de rușine». — Salutare frățească!

D-șoara E. D-ta afirmă că toți bărbații sunt proști. Concedem, dar cu excepțiunea celor — neinsurați. — Pupăm mânuța!

Vidi. Noi nu ducem evidență despre toate prostiile incurse la redacțiune, drept ce nici de *poesiile* d-tale nu putem da samă.

L. R. (A.). Ar fi de dorit să te mai lași de beție, căci știi: beția strică omenia. Dacă nu crezi, întrabă pe Măglaș. — La revedere!

I. I. (S.). Ne scrii, că toți ziaristii sunt nebuni («nărozi» cum le zici d-ta). Ei bine, noi concedem, dar și d-ta să ne concezi, că nu toți nebunii («nărozi») sunt ziaristi, d. e. nici d-ta nu ești ziarist.

Doamna B. Ne întrebați că ce poate fi cauza de bucătăreasa d-voastră nici când nu doarme acasă?! . . . Prea bucurosa v'am da răspuns, dar vă mărturisim sincer, că nu suntem prea sperți în *arta militară*. — Sărutări de mână!

Emile. Ești în mare rătăcire dacă crezi că partidul «patruzeci-și-opt»-iștilor țintește la îmbunătățirea sorții naționalităților din Ungaria. Din contră, acest partid are sinistra dorință de a distruge limbă, simț și datini strămoșești și toate acestea sub masca indepen-

denței. De fel nu ne putem esplica deci, cum de bieții români se lasă orbiți în așa măsură de corifeii acestui partid, cari mai toți sunt samsari ordinari, ori lipitori dela sate și ale căror scop nu este altul decât a trage pe sfoară naționalitățile. Partidul guvernamental însă este mult mai tolerant, mai binevoitor față de naționalități, unde poate ajută și nu ne pretinde părăsirea limbei și a datinelor noastre străbune și dacă chiar comite guvernul ceva boacăna față de naționalități, o face constrins și forțat de chiar partidul gurălargă 48-tist, al cărui armă atât în parlament cât afară de parlament, cu care lovește și șicănează mereu guvernul, nu e alta decât continua imputare, că guvernul nu e destul de strict, nu e destul de energic, nu e destul de sever, ma laș chiar față de naționalități. Stând astfel lucrul oare nu sunt prosti toți acei români, cari î-și dau votul lor pentru candidatul acelu partid, cum au făcut românii din Bihor la alegerile trecute? Dar să nu învinuim pe bieții țerani, cari în prostia și letargia lor de multe ori nu știu ce fac și cărorora e destul dacă corifeii 48-tiști le fac câte de toate promisiuni goale — ca d. e. că dacă vor vota cu candidatul lor nu vor mai plăti dare, vor împărți bunurile domeniiale, vor putea sădă tutun după plac, vor putea terbe răchiu liber, se va șterge instituțiunea gendarmilor și a finanților, de executor numai ca din poveste vor ști, vor putea trăi în concubinată, vitele nu se vor mai cumpăra și vinde cu pășușuri, alegător va fi până și băiatul de 5 ani, ma chiar și muierile, miliția se va disolva, etc., etc., tot lucruri absurde — fără sunt de învinuit conducătorii naturali ai lor, preotul și învățătorul, cari nu-și iau nici măcar atâta osteneală ca să lumineze turma lor încredințată și să convingă pe bietul țeran despre tainicele uneltiri ale partidului așa zis «independent». Apoi ne mirăm mult și de d-ta, de omul inteligent, care nu vede decât numai până la vârful nasului. Oare nu stai în legături de prietenie cu d-nul Bozgan din Caransebeș? Ce mai știi?! . . . De altmintrelea să fi sigur, că îndată ce ne vom convinge despre contrarul acestor zise, noi vom fi primii, cari vom intra în partidul independent-opozițional, până atunci însă ne vom nisui din toate puterile noastre ca să lucrăm cu tot felul de arme, atât permise cât nepermise să punem capăt dăinuirilor 48-tiste în cercurile electorale curat românești din Bihor. — Dumnezeu să-ți dăruiască mai mare minte și mai mică gură!!!

L. P. (C.). Nu ne învoim la așa-ceva odată cu capul. Urmarea ar fi, că ne-ar părăsi toți abonenții. E o cutezanță ne mai pomenită din partea d-tale a pretinde de la noi așa-ceva. — Adieü!

„VICTORIA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII.

Sediul: Arad, casa proprie, calea Archiducele Iosif nr. 2.

Intemeiată la 1887,

Capital de acții: **600.000 coroane.** Fond de rezervă **300.000 coroane.**

Depuneri **3.000.000 coroane.** Circulația anuală **44.000.000 coroane.**

Primește depuneri spre fructificare, după cari solvește 5% interese fără privire la termenul de abdicere. Darea de venit după interese încă o solvește institutul separat. După starea cassei, depuneri până la **2000 cor.** se restituiesc îndată la prezentarea libelului fără abdicere. Depuneri se pot face și prin poștă și se efectuesc momentan după sosirea comandei.

Directiunea institutului.